

عنوان مقاله:

یادگیری ترکیبی؛ همگرایی آموزش حضوری و آموزش مجازی

محل انتشار:

همایش ملی مطالعات برنامه درسی در هزاره سوم (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سعید خدیاری شوطی - کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه تبریز، ایران. آموزگار ابتدایی ماکو،

زهرا بابازاده هاسونی - کارشناس علوم تربیتی، رشته مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

وحید اوجاقی - کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد خوی، گروه علوم تربیتی، خوی، ایران. (آموزگار ابتدایی ماکو).

اروج حسنعلیزاده - کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید رجایی ارومیه، گروه علوم تربیتی، ارومیه، ایران. آموزگار ابتدایی ماکو

خلاصه مقاله:

عصر حاضر را باید تلفیقی از فناوری ارتباطات و اطلاعات دانست. عصری که در آن فناوری اطلاعات و ارتباطات بشر را پیش از گذشته خود را نیازمند به شناخت محیط های مجازی برای کسب اطلاعات مورد نیاز خود می داند. اما چیزی که کارشناسان آموزشی را به خود معطوف کرده است، دیدگاه کاربردی درباره همگرایی آموزش حضوری و مجازی در یادگیری ترکیبی در عرصه آموزش و یادگیری است. یادگیری ترکیبی به عنوان یک ساز و کار جدید در استفاده متنوع و گسترده از روش های یادگیری تاکید دارد که ضمن بررسی مسائلی چون: تعریف، مزایا و محدودیت های محیط های یادگیری سنتی، مزایا و محدودیت های محیط های آموزش مجازی، استفاده از آن در تعامل حضوری یا همان محیط یادگیری سنتی و ارجحیت این روش بر روش های دیگر و همگرایی دو روش آموزشی در یادگیری ترکیبی است و همچنین بکارگیری این شیوه های آموزشی در امر یادگیری مزیت هایی مثل دستیابی به کیفیت بالای یادگیری با تلفیق فناوری اطلاعات و ارتباطات در جهت فعال ساختن فراگیر را دارد و در این مقاله سعی می شود با روش مطالعات کتابخانه ای به اهمیت کاربردی یادگیری ترکیبی در یادگیری الکترونیکی و حضوری پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

یادگیری حضوری، یادگیری مجازی یا یادگیری الکترونیکی، یادگیری ترکیبی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317771>

